

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak štirik in velja z poštnino vred hi v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 8 K., pol leta 4 K. in za četrti leta 2 K. — Naročnina na Nemčijo 8 K., na druge izvenzemeljske dežele 2 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 7 K. — Naročnina se pošilja na: Upravljalstvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dopolnila do odpovedi. — Daje "Kataloško ukovanje" dobitnika dobivajo hi brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 16 vin. — Uredništvo: Korotka cesta štev. 5. — Rekopisi se ne vratajo. — Upravljalstvo: Korotka cesta štev. 5, sprejetje naročnine, inserati in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostavne petljivate za enkrat 48 vin, ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 36 vin. Za večkratna ogiba prizem poseti. V edinstvu "Mala novavnica" stane beseda 10 vin. — Inserati se sprejemajo do torki opoldan. — Nezaprte reklamacije so poštne proste.

Mejetarenje za našo bodočnost.

Jugoslavija je začela skrbeti tudi Nemce in Madžare. Oboji so se začeli zadnje dni z veliko vnečno brigati za vprašanje, kaj bo z Jugoslovani. Nemški listi so polni člankov, brzojavk in časnikarskih domnevanih o rešitvi jugoslovenskega vprašanja. — Nemci posnemajo Madžari. Znani železni mož Tisa romski sedaj po naših južnih krajih in "Študira", kaj bo z Jugoslovani. Oboji, Nemci in Madžari, so si edini v tem, da je treba nekaj storiti za rešitev jugoslovenskega vprašanja. A kako? Da bi združili vse Jugoslovane v samostojno državo, kakor zahteva naša deklaracija, to jim še na misel ne pride. Skovali so drug načrt. K Hrvatski hočejo priklopiti Dalmacijo, Bosno in Hercegovino in tako ustanoviti tako zvanjo "Veliko Hrvatsko." Kaj bi storili z našimi slovenskimi pokrajinami, ne povejo. Madžarski listi vedno poročati, da bo na čelu nove Velike Hrvatske stopil nek avstrijski nadvojvoda.

Kdo so možje, ki rešujejo sedaj Jugoslovane? Madžara grof Tisa in ministrski predsednik Wekerle ter avstro-ogrski skupni finančni minister baron Špicmiler. Wekerle in Špicmiler sta bila pri cesarju, s katerim sta se posvetovala o rešitvi jugoslovenskega vprašanja. Špicmiler se je podal za 4 tedne v Sarajevo, kjer se mudi tudi Tisa. Avstrijski nemški državniki prodajajo sedaj Dalmacijo, Bosno, Hercegovino s Hrvatsko in Slavonijo vred Madžaram, samo da bi preprečili ustanovitev velike Jugoslavije, kakor jo zahteva triimeni jugoslovenski narod. Nas imenujejo izdajalce, ker se hočemo osvoboditi suženjstva in tujega gospodstva. Sami pa prodajajo avstrijsko last ohromim Madžaram. Kje so torej izdajalci?

Tisa je v Sarajevu slabno naletel. Celo nasprotnika velike Jugoslavije dr. Pištar in dr. Vancas sta se izjavila proti zedinjenju Bosne z Ogrsko. To bi pomenilo pogin Hrvatov. Muslimana dr. Spaho in dr. Hrasnica pa sta slovesno povdarjala edinstvo triimenega jugoslovenskega naroda in sta zahtevala v imenu Bosancev ustanovitev samostojne jugoslovenske države. Povdarjala sta, da vedno bolj ginevajo nasprotstva med Srbi in muslimani. Soboto popoldne je posebno odposlanstvo bosanskih Hrvatov odločno pogovarjalo Tisi, ker je zavračal hrvatske zahteve. V Dubrovniku se je grof Tisa pogovarjal s škofom, poslancem Čingrijo in z drugimi dubrovniškimi veljakinji. A odpeljal se je praznih rok na Dunaj, kjer je poročal cesarju o svojih meščarskih neuspehih. K Slovencem niti ni upal priti, ker je že naprej vedel, da bi se Slovenci sploh ne marali pogajati z njim. Madžari in tudi Nemci nimajo prav nobene besede

govoriti pri ustanovitvi Jugoslavije! To bomo opravili tudi brez njih!

Gospoda kupčuje in prodaja, mešetari in gliha za Jugoslovane, kakor za mrtvo blago. Naroda nikdo ne vpraša. Če bi se hotel upreti modrosti državnikov, mu pripravljati Dunaj in Budimpešta nova preganjanja in nas hočeta s silo napraviti srečne. Toda ti načrti se ne bodo obnesli. Ves naš narod odklanja Špicmilerje. Tise, Wekerle in Hussareke kot svoje rešitelje in ni je jugoslovenske pokrajine, ki bi tem čudnim državnikom že danes ne klicala svojega ogorčenega: Tako ne gre!

Položaj je danes sledec: Ogromna večina prebivalstva v Bosni in Hercegovini z vsemi svojimi poslenimi voditelji odklanja vsako delno rešitev in zahteva združenje s Hrvati in Slovenci; vsa Slovenija stoji kakor en mož za programom, ki je označen v naši majniški deklaraciji, Dalmacija, ki jo hočejo izvabiti z oblubo, da bo sedaj uresničena njena starzahteva po ujedinitvenju s Hrvatsko, pravi soglasno, da je vojna vrgla stare državopopravne programe in da je na njihovo mesto postavila le en velik program ujedinitvenja celokupnega naroda in njega svobode. A tudi v Banovini ni narodnega človeka, ki bi smatral dunajske in budimpeštanske načrte vredne, da bi se govorilo o njih.

Naši državniki so kar zmesani. Znano jim je, da ves jugoslovenski rod zahteva zedinjenje vseh Jugoslovanov v veliko samostojno državo, v kateri ne bi imeli Madžari in Nemci ničesar govoriti. Misimo edini, a naši nasprotniki se kavajo in ravnajo. Na drugi strani pa bega Nemci in Madžare tudi zahteva ameriškega predsednika Wilsona in njegovih zaveznikov, da se mora dati narodom svoboda in pravica samoodločevanja.

Eno je gotovo: Bliza se nam svobode dan. A ne take svobode, kakor si jo mislijo Nemci in Madžari, temveč dan, ko bo Jugoslovan sam svoj gospodar na svoji jugoslovenski zemlji. Naj nas skušajo sedaj ločiti Slovence od Hrvatov in Hrvate od Srbov, gotovo je kot beli dan, da je ves sovražni od or proti združenju Jugoslovanov zaman in da se bliža z velikimi koraki ona srečna ura, ko bomo Jugoslovanji dobili svojo popolno Jugoslavijo.

V tem upanju pojdim krepko na delo.

Naša mirovna ponudba odklonjena.

Mirovna ponudba, Fater je poslal naš zunanjji minister grof Burian po naročilu cesarja Karla I. vsem vojskujem se in nepristranskim državam ter tudi sv. Očetu, je zadela pri naših sovražnikih na gluhu ušesa.

da. Najhujše od vsega je pa stradanja; v bolnici imamo samo polovico prejšnjega. Kruh in meso, katere dobimo za celi dan, lahko naenkrat vtaknemo v usta, potem čaščio juhe brez soli in popra in to je vse. Pa človek živi od tega, ako je srce zdrave. Zato, dragi starši, ako morete, pošljite mi malo denarja. Slabo se nam godi tučaj, po cele dneve sedimo v temi in žaluemo, ker ne moremo prenesti svetlobe. Lepo pozdravljam deda in Katrico in njeni mater in Pavelčka, in vam vsem skupaj želim ljubo zdravje in dolgo življenje.

Sodarjev Jaka iz Tistja je postal korporal, Podgane v vojašnici so napravile v mojo skrinjico veliko lukanjo — na moj račun so mi dali novo skrinjico, ta stane 7 frankov in 70 centimov. Sicer pa nimam nobenih dolgov. Vsi moji predstojniki me imajo radi in seržant (narednik), ki je doma iz Litija, me ima tudi rad.

To pismo je pisal Patatov Karel, tudi on je v bolnici na očeh bolan. Njegovemu očetu pa nič ne smete povedati, ker je že skoro zdrav. Drugi prijatelji iz naše domače vasi so še zdravi. Zdaj vas pa, dragi starši, prav lepo pozdravljamo čez hripe in doline.

Vaš pokorni sin. — Katrica je prebravši pismo, predpasnik držala na očeh in tiko žalovala; ded je bil izginil pod odoje; tudi ženi sta tiko plakali.

Dolgo časa je vladala mučna tišina, te tuintam pretrgana od vzdihov in ihtenja, dokler Katrica ni vstala, vzela s stene srp, šla proti vratom in rekla: "V žalosti bi bila kmalu pozabila našo ubogo Šeko. Po detelju grem na polje. Med tem se pomirite in premisljajte, kaj naj storimo."

LISTEK.

Vojaški novinec.

Belgijska povest.

Spisal Henrik Konsjans; preložil za "Slov. Gospodar" Al. B.

(Dalje.)

Katrica sede za mizo ter na glas prične črkovati pismo: ker pisava ni bila posebno jasna, je morala razvozlatati besedo za besedo in marsikatero ponoviti, da je izbrala kaj razumljivega. Čitala pa je to-le:

"Predragi starši!

Vzamem pere v svojo desno roko in vprašam, če ste zdravi in upam, da ste vi tudi. Mene hudobole oči in ležim v bolnici. Močno me skrbi, dragi starši, in bojim se, ker je že toliko tovarišev oslepleno od te kuge."

Katrica ni mogla več govoriti; ihete je glavico povesila na nesrečni papir, ženi in ded pa so pretočili bridke solze in naglas tožili o svoji nesreči.

"Moj Bog, moj Bog! Moj ubogi otrok!" je klicala mati, krileč z rokami in obupana tekajoč po sobi. "Slep, slep!"

Deklica zopet dvigne glavo in reče vsa solzna: "Za božjo voljo, ne delajte tega še hujšega, saj je že dosti hudo! — Pustite, naj nadaljujem, mogoče, da je boljše, nego si mislimo. — Bodite tiko in poslušajte:

"A povejte materi, naj ne bo v skrbeh, ker se bolezen že boljša in upam, da ozdravim, če Bog

Prišlo je tako, kakor se je pričakovalo in faktor je tudi moralno priti,

Avtrijska vlada si je za svoj mirovni konferenčni izbrala skrajno neugoden in nesrečen trenutek, ko se namreč Nemčiji, ki je od Amerike, Anglije, Italije in Francije najbolj osovražena država, godi zelo slabu in jo je začela zapuščati vojna sreča.

V svetovni zgodovini pač ni slučaja, ko bi kdaj bila kaka mirovna ponudba odklonjena s takonaglico, tako sramotilno-osorno in z izrazi veselja, kakor je bila odklonjena in zavrnjena mirovna ponudba avstrijske vlade, kajti v sovražnem taboru so zavrsili veselja, češ, Nemčija je po avstrijski vladi že začela ponujati mir, ker je spoznala, da jo je že začela zapuščati vojna sreča.

Kot prvi je odklonil mirovno ponudbo avstrijske vlade predsednik Združenih držav Severne Amerike, Wilson, ki je izvajal sledec: "Amerika ima le samo en odgovor na mirovno ponudbo avstrijske vlade. Ona je že opetovana in popolnoma odkrito naznamnila mirovne pogoje, na podlagi katerih bi razpravljala o miru, torej ne bo stavila nikakega predloga glede to zadeve, o kateri je že jasno označila svoje stališče."

Kakor znano, je že svoj čas naznamnil Amerika 14 točk, pod katerimi bi privolila v mirovna pogajanja. Najvažnejše točke so: Mir mora biti sklenjen brez pridobitve ozemlja in brez vojnih odškodnin. Ustanoviti se mora svetovno mednarodno razsodišče, katero bi presojalo vsa sporna vprašanja med državami, tako, da bi v bodoče bila vsaka svetovna vojna izključena in konečno zahteva Wilson samoodločbe narodov.

V imenu Anglije je odgovoril angleški zunanjinski minister Balfour na mirovno ponudbo avstrijske vlade, da se mora Nemčija odreči obeh dežel Alzacije in Lorene, kateri je v vojni leta 1870-71 odvzela Franciji, odreči se mora vseh svojih prekmorskih naselbin, priznati mora, da je mir, ki je bil sklenjen v Brestu-Litovskem z Rusijo in mir, ki je bil sklenjen v Bukarešti z Rumunijo, ničeven in neveljaven, da mora Nemčija izprazniti Belgijo in vse tiste pokrajine in dežele, katere je zasedla v teku te svetovne vojne ter da mora povrniti vso povzročeno škodo. V ostalem se pa pridružuje Wilsonovim zahtevam. Sklepna zahteva Amerike in Anglije se pa glasi: Dokler ni Nemčija premagana, nobenega miru!

Umetno je, da je tudi Francija odločno odklonila avstrijsko mirovno ponudbo. Francoski ministri predsednik Clemenceau je imel v seji senata o avstrijski mirovni ponudbi govor, v katerem je med

Nikdo ji ni odgovoril. Deklica je vzela pred vratni voziček ter odšla z njim. Za živo mojo skritu se je ustavila in sedla na voziček. S tresočo roko je poseglja v nedrije in vzela ven pismo. Ko ga je odprla, je pričela črkovati. Med tem so ji večkrat solze oči in ni dosti manjkalno, da ni omedlela.

In čitala je to-le:

"Tudi to pismo je pisal Karel, a jaz sem mu povedal od besede do besede, kaj naj zapiše."

Katrica!

Nisem se upal pisati materi, ker je vendar pregrozno. Katrica, jaz sem slep, slep za vse življenje. Moje oči so izgnjene. Da sem izgubil pogled, me še ne žalosti tako hudo; a da vas nikdar več na svetu ne bom mogel videti, ne matere, ne deda, nikogar od vseh, ki me imajo rádi, — to bo moja smrt, to dobro čutim.

Katrica, odkar sem slep, te večno vidim pred očmi in to je še edino, kar mi daje živeti; a na točem več misliti, in ti tudi ne misli. Oh, draga mati prijateljica, zdaj le pojdi na žegnanje, kakor prej, ne opusti tega zaradi mene, porabi svoja mlada leta. Ako bi ti morala trpeti zaradi mene, pojdem še prej pod zemljo.

Katrica, to sem pisal tebi sami, da to prav polagoma poveš moji ubogi materi. Za božjo voljo, da bi se ji le nič ne prigodilo slabega, Katrica.

Tvoj nesrečni Janez do smrti.

Komaj je bila deklica z največjo pazljivostjo prečitala zadnje besede, ji je smrtna blečoba pokrila lice, roki sta ji omahnili, oči zaprle in glava ji je počasi klonila nazaj na voziček ...

Nezavestna je ležala tam v globoki omedlevici. Dalje prihajajo,

drugim izvajal: „Nismo še popolnoma zmagovali. Po širih letih neizmerne žalosti se je zasukala sreča in prisilila na umik Hindenburga in armado cesarja Viljema. Prišel je v resnici dan, katerega so napovedovali naši predniki nad pol stoletja. Naši otroci si na poti, da končajo veliko dejanje, katerega so pričeli naši očetje. Naši vojaki se hočejo zmagovali vojskovati naprej, dokler ne bo bila ura, v kateri bo sovražnik umeval, da med pravico in zločinom ni sprave. Čul sem celo, da se mir z vojaško odločitvijo ne more doseči; tako Nemec ni govoril, ko je začel vojno in izpustil na nas svoje grozote, ker so njegovi voditelji takrat delili narode, kakor se razdeljuje živina. Vojaška odločitev, katero je razglasila Nemčija, nas sili, da nadaljujemo vojno. Ne iščemo miru, ker hočemo, da se doseže pravični in trajni mir tistim, ki pridejo za nami, da bodo obvarovani strahot preteklosti. Sinovi domovine, odhajajte in osvobodite narode od zadnjih strahot, odhajajte in zmagajte! Cela Francija, celo misleč človeštvo je sedaj z vami!“

Nič manj odločno, kakor imenovane države, je tudi Italija odklonila avstrijsko mirovno ponudbo. Še predno jo je italijanska vlada odklonila, je skorodane vse italijansko časopisje burno zahtevalo, da Italija kar najodločneje zavrne avstrijsko mirovno ponudbo, kar je tudi storila. V italijanskem odgovoru se glasi med drugim: „Avstrijski mirovni predlog meri na navidezna mirovna pogajanja brez dejanske vsebine in brez možnosti praktičnega izhoda. Zadnje izjavbe nemških in avstro-ogrskih državnikov, ki izključujejo vsak odstop ozemlja, in krivični pogodbni, sklenjeni v Brestu-Litovskem in v Bukareštu, ki naj ostaneta, onemogočujejo vsako uspešno otvoritev mirovnih pogajanj. Četverosporazumove države so dosegli jasno naznanile, da žele pravičnega miru in so istočasno tudi pojasnile najvažnejše temelje, na katerih naj se zgradi mir. O teh točkah ni v avstrijski mirovni ponudbi niti ene besedice. Ravno to velja še posebno za italijanske težnje in zahteve, ki so avstrijski vladu dobro znane in katerim so pritrdirili zaveznički. Kratko povečano, se zahteva izpopolnitve našodne enotnosti, osvoboditev nemških narodov, ki je Avstro-Ogrska dosedaj le zatirala, in uveljavljanje neobhodno potrebnih pogojev za varnost Italije. Predno avstrijsko-ogrsko vlada ne pripozna tudi teh posebnih ciljev, kakor tudi ostalih splošnih in posebnih smotrov, za katere se bojujejo vsi zaveznički skupno. Italija ne bo ustavila boja, ki privedi človeštvu trajen mir, ki naj sloni na boljšem in varnejšem temelju svobode in pravičnosti.“ Ali z drugimi besedami povedano: Italija zahteva Južno Tirolsko s Tridentom ter naše najvažnejše pomorsko trgovsko mesto, naš slovanski Trst.

Pod danimi razmerami torej ni upanja na skrajšen mir. Naši vodilni državniki so prišli s svojo mirovno ponudbo v skrajno neugodnem trenotku in veliko prepozno. Ako bi bila Nemčija in Avstrija stavili tozadovno mirovno ponudbo še pred enim letom, in sicer takrat, ko je bila Rusija poražena in so bile tudi na zapadnem bojišču kar zaporedoma poražene četverosporazumove armade, bi bilo več upanja na mir kot sedaj, toda Nemčija je zahtevala mir, kakor njega bi narekoval nemški meč, do katerega pa, sedič po danih razmerah, ne more priči.

Kaj bo sedaj? Velikanska borba na zahodu dviga dalje. Nemške armade se sicer borijo na življene in smrt, vendar se morajo dan za dnevom umakati pred ameriško-francosko-angleško premočjo. Sovražnik je pričel z ofenzivo tudi v Italiji, v Macedoniji in v Palestini. Sovražne armade dobivajo vsak dan velika ojačanja iz vseh delov sveta, zlasti iz Amerike ter so do dobra preskrbljene z živili in vsemi vojnimi potrebsinami. Pričakovati imamo torej novih bojov na življene in smrt! Četverosporazum lče Nemčijo tako daleč ponižati, da bo sama prosila za mir.

Francosko bojišče

Ceprav so se nemške armade umaknile na takozzano Hindenburgovo črto, o kateri soglašajo sovražna, kakor tudi nemška poročila, da je utrjena tako spremno in močno, kot da bi bila ena sama trdnjava, se še klub temu nadaljuje veleofenziva angleško-ameriško-francoskih čet. Tudi na tej črti se morajo Nemci umikati pred sovražno premočjo, kajti dne 21. septembra se je sovražnim četam posrečilo udreti južno od mesta Cambrai v nemške črte, a nise jim posrečilo predreti nemško fronte. Amerika pošlje vsak teden 60.000 mož na francosko bojišče.

Na drugih bojiščih.

Na italijanskem bojišču so vsplamteli novi boji italijanskih čet na gorski planoti med gorama Canove in Monte di Val Bella, na gori Sisemol in Monte Tomba, kjer napadajo Italijani naše postojanke z veliko srditostjo. Vsi italijanski napadi so še bili do sedaj odbiti. — Na macedonskem bojišču hudi boji med rekama Črna in Vardar, kjer so se morale avstrijsko-bolgarske čete umakniti na črto južno od Prilepa in severno od jezera Dojran. — V Palestini so pričeli Angleži z novo velikopotezno ofenzivo med Jordonom in morjem. Tu se morajo Turki stalno umikati pred angleško premočjo, kajti Angležem so se še tudi pridružili poglavari bojevitih arabskih plemen. Samo v enem dnevu so Angleži ujeli 3000 Turkov. Železnica, ki vodi vzhodno od Jordana v Arabijo, se nahaja v oblasti arabskih ustasev. Južno od Mrtvega morja je kralj iz

Hedže Turke resno porazil. Angleška poročila pravijo, da bo v kratkem vsa Palestina v angleški oblasti.

Razne politične vesti.

Jugoslovansko vprašanje. Poslanec dr. Korošec se je mudil te dni v Zagrebu, kjer se je prepričal, da so se madžarske vabe popolnoma izjavile.

Narodni Svet in njegovi odseki so dne 16. septembra zborovali v Ljubljani. Narodni Svet je naprošil državnozborski Jugoslovanski klub, naj zahteva, da pride v državnem zboru kot prva točka na dnevi red mirovno vprašanje.

Vlada proti Slovencem. Na ljubljanski realki so nenadoma odstavili ravnatelja Cora, ki je bil v verskem in narodnem oziru pravičen mož; namesto njega je imenovan zagrizen Nemec Swoboda. — Na idrijski realki so odstavili ravnatelja dr. Lončarja, ker je deželnemu šolskemu svetu dopisoval v slovenskem jeziku. — Notarsko mesto v Brežicah je dobil Nemec dr. Winkler.

Nemci in Madžari so si v laseh. Ker zdaj meštarita Tisa in Wekerle za usodo Dalmacije, katero bočeta priklopiti k Ogrski, ne da bi poprej vprašala za mnenje Nemcev, za mnenje avstrijskega državnega zborna, oziroma za mnenje prizadetih narodov, se avstrijski Nemci kar penijo jeze ter zahtevajo odškodnino, oziroma protiuslugo od Madžarov, ne vedo pa povedati, kakšna bi naj bila ta odškodnina ali protiusluga, ali samo v obliki carinskih ugodnosti, ali v obliki, da se zadovoljijo nemške narodne težnje, ali oboje skupaj. Ako bi prisla Bosna, Hercegovina in Dalmacija pod Ogrsko, zahtevajo Nemci, da jim Madžari odstopijo štiri zahodna ogrska okrožja, v katerih prebivajo Nemci. Nemški in madžarski meštarji, bodite uverjeni, da bodo Slovenci, Hrvati in Srbi združeni v Jugoslaviji, ako meštarite za nas, ali ne!

Poslanec Grafenauer zopet pred sodiščem. Dne 28. t. m. se vrši pred višjim deželnim sodiščem v Gračcu v smislu znanega revizijskega zakona ponovna razprava proti poslancu Grafenauerju, ki je bil, kakor znano, leta 1915 od nekega vojnega sodišča obsojen po § 65 a na večletno težko ječo.

Poljaki za zvezo z Jugoslovani in Čehi. V Lvovu v Galiciji so zborovali poljski narodni demokrati pod vodstvom poslancev dr. Glombinskega. Sprejeli so rezolucijo, v kateri zahtevajo združitev vseh poljskih pokrajin v svobodno, popolnoma neodvisno državo z dohodom do morja; dalje pozivajo vse neodvisne poljske poslanke, naj razširijo in poglobe zvezo z bratskima narodoma jugoslovanskim in češkim; konečno ugotavljajo, da poljski narod z ogorčenjem zavrača prizadevanje večine Poljskega kola za sestavo nemško-poljske državnozborske večine proti slovanskim narodom.

Nasprotstvo med Bavareci in Prusi se je zopet precej oživelno. Prusi širijo letak, v katerem zabavljajo proti bavarskemu kralju in njegovi armadi.

Nemški državniki in generali o zunanjem in vojnem položaju. Glavni odsek nemškega drž. zborna je bil nenadoma sklican za 24. sept. Povod za to so bili neljubi dogodki na zapadnem bojišču. Državni kancelar grof Hertling je označil položaj. Izvajal je med drugim: Nemško ljudstvo je postalno čez mero ozlovljeno. Velika nemška ofenziva Nemcem ni prinesla zaželenega uspeha. Armatno vodstvo je moralno umakniti armado nazaj na stare postojanke. Položaj je resen, a Hertling upa, da bo prerano veselje nad zmago, ki je zavladalo med sovražniki Nemčije, kmalu zopet ponehalo. Hertling izjavila, da je nemška vlada sedaj v glavnem pripravljena sprejeti Wilsonove mirovne pogoje. — General Wrtsberg je govoril o vojnem položaju. Nemci so pričakovali, da bo njihova velika letošnja ofenziva na obeh straneh Reimsa proti Parizu uspela. Upali smo, da bo Hindenburg dosegel kak prezenetljiv uspeh, ki bi bil merodajan. A nameravano presenečenje ni uspelo. Nato se je vojni položaj spremenil. Sovražnik prodira, a nemška armada se brani. Ob Marni je sovražnik takoj začetkom svoje ofenzive dosegel znatne uspehe. Vrgel je nemško armado severno od črte Aisne-Vesle. Med Anco in Avro so dosegli Angleži uspehe s svojimi mnogostevilnimi tanki. Tudi na tem delu bojišča smo moralni nazaj. Ko je nemška armada prišla do črte, kjer ni bilo trdnih postojank, smo se umaknili na celi črti zahodno od Verduna na našo staro črto, kjer upamo kljubovati sovražnemu navalu. Dne 12. septembra so se Amerikanci pri Sv. Mihielu (južnozahodno od Verduna) vrgli z veliko silo na nemške postojanke. Nemška armada se je moralna umakniti tudi tukaj. General Wrtsberg pa upa, da bodo Nemci kos ameriški sili. Mož pravi, da bo trdna nemška volja privreda Nemčijo do častnega miru.

Kapitan Brueninghaus je poročal o položaju na morju in je zatrjeval, da dosezajo P-čolni, klub vznemirjajočim vestem, zaželjene uspehe in potopijo več ladij, kot jih morejo sovražniki sproti zgraditi. Število P-čolnov je sedaj večje kot kedaj poprej. — Državni tajnik Hintze je govoril o avstrijski mirovni ponudbi in je izjavil, da se sedaj ni prišel ugoden trenotek za mirovna pogajanja, vendar je baje Nemčija sedaj pripravljena skleniti mir. Ko je še podkancelar Payer govoril o miru na vzhodu, je bil razprava prekinjena.

Pred važnimi dogodki v Nemčiji. Javno mnenje v Nemčiji je sedaj obrnjeno proti vseinem, ki hočejo brezobzirno načaljevanje vojne?

To znači Hindenburg oklic, v katerem ta vojskovodja roti Nemce, naj radi nesreč nemške armade ne postanejo malodušni in razjarjeni. Ker se Hindenburgova armada umika vedno bolj s francoskega ozemlja proti nemški meji,

je zapustila vseinemško strugo politična sreča. Vsled tega se pripravlja sedaj v Nemčiji velik preobrat. Dosedanjo vlado namerava spremeniti v vlado, v kateri bi sedeli državnozborski poslanci sedanjih večinskih strank: katoliškega središča (centrum), socialdemokratije, del narodnih liberalcev in naprednjakov. Sedaj se že vršijo pogajanja med strankami za sestavo vlade. Nova vlada bi uvedla enako volilno pravico za razne deželne in druge zbere, deželam bi se dala širša samouprava, poslanci bi smeli postati ministri, kar do sedaj ni bilo. Cesarjeve in vojaške odredbe bi se morale predložiti v odobrenje državne mu kancelarju. Dovoliti se mora zopet svoboda zborovanj in svoboda za časopise. Nova vlada bi bila takoreč mirovna vlada.

Tedenske novice.

† **Zupnik Anton Vraz.** Dne 23. t. m. je umrl v visoki starosti 72 let mnogočaslužni župnik pri Sv. Antonu v Slov. gor., vlč. g. Anton Vraz. Rajni je bil rojen leta 1846 pri Sv. Ruperti v Slov. gor. in v mašnika posvečen leta 1871. Kot kaplan je služboval pri Mariji Snežni, v Velki, v Svečini, v Kapeli v Kamnici pri Mariboru, pri Sv. Marijeti ob Pesnici, kot provizor in kurat pri Sv. Križu nad Mariborom do leta 1887, ko je bil imenovan za župnika pri Sv. Antonu v Slov. gor. Rajni je bil pri svojih župljanih radi svojega pripomoga, ljudomilega in vzornega značaja zelo priljubljen. Blagemu vzor-duhovniku svetila večna lu!

Himen. V sredo, dne 25. t. m., se je v baziliki Matere Milosti v Mariboru vrsila poroka g. Mirko Vauda, učitelja pri Sv. Marijeti ob Pesnici, z gdč. Marico Kovačič. Bilo srečno!

Dijaška kuhinja v Mariboru. V ponedeljek, dne 23. septembra, zvečer se je vršil v mariborskem Narednem domu občni zbor Dijaške kuhinje. Otvoril in vodil ga je predsednik ravnatelj Schreiner. Tajnik profesor dr. Medved je podal poročilo o delovanju tega prepotrebne društva. Blagajnik profesor Pirc je poročal o gmotnem stanju društva. Dohodkov je imelo društvo v preteklem društvenem letu 17.715 K 76 vin. Samo darovi znašajo 11.737 K. Dijaška kuhinja je preskrbela dijakom skozi celo leto 4313 obedov. Premoženje društva znaša 24.267 K 48 v. Od lanskega leta se je povečalo za 4258 K 57 v. Blagajnik omenja, da je Dijaška kuhinja dolžna izreči posebno hvalo slovenskim denarnim zavodom, v prvi vrsti: mariborski Posojilnici, častiti duhovščini, posebno č. gg. vojnim kuratom in g. kaplanu Krevhu na Remšniku, gg. odvetnikoma dr. Lemežu in dr. Kukevcu v Slov. Bistrici, g. prof. dr. Medvedu in mnogim drugim rodoljubom, ki so z darovi in nabiranjem darov pripomogli, da je gmotno stanje Dijaške kuhinje tako ugodno. Tajnikovo v blagajnikovo poročilo se je vzel z odobravanjem in zahvalo na znanje. Novi odbor je sleden: Predsednik ravn. Schreiner; odborniki: dr. Medved, dr. Rosina, prof. Vreže, Pirc in Voglar in dr. Pipuš. Občni zbor je izrekel zahvalo gospoj Stelcerjevi, ki z vnemo vodi Dijaško kuhinjo in skrb za okusen in zadosten obed revnim našim dijakom. Dr. Verstovšek priporoča odboru, da naj ugodni kolikor le mogoče vsem prošnjam in naj takom pomore revnejšim dijakom do potrebnih hrane. Dr. Rosina poroča o stanju Ferkove ustanove. Predsednik zaključi zborovanje s prošnjo na vse Slovence in Slovenke, da bi podpirali Dijaško kuhinjo z darili v denarju in živilih. S tem, da podpiramo uboge dijake, vršimo veliko narodno delo. Slovenec, Slovenka! Odpri srce, odpri roke za revne slovenske naše dijake! Darovi se pošiljajo na naslov: Dijaška kuhična, v roke g. prof. Pirca, Maribor. Wildenrainerjeva ulica.

Narodni blagdan. Iz Dravinjske doline se nam piše: Občudujem Te, narod jugoslovanski! Kakor redeča nit se vleče skozi Tvoje žitje in bitje trpljenje. Ali Ti usoda res ni drugega naklonila, kakor samo mučeništvo? Zaničevan kakor eden najzašnjih že od pamтивka, si bil v letu 1914 štrt kakor Zveličar na Golgoti. Ječe so bile polne Tvojih hčera in sinov in tam doli v Dalmaciji in Ercegbosni so Ti zaščitniki zakona pripravili povisanje na vislice, edino povisanje, katero si kedaj doživel. Zadet neposredno od vojne, ki je uničila tam ob Soči evetoča domovja Tvojih otrok in jih razkadalila po svetu brez strehe in življa, skrčila Tvoje število toliko in tolkokrat tam na vseh bojiščih, kjer je kri Tvojih najboljših sinov popila zemlja, nisi poginil, marveč si se pomladil kadar ptič feniks, po teh nesrečah. Danes Ti preti nova nevarnost. Svetovna vojska je posegla s svojo željeno roko preko strelskih jarkov in žičnih ovir tja v domovja v zaledju in grozi uničiti Tvoj up — dec. Glad se jim reži v obraz in jih ugonablja in jih slabli počasti, toda vstrajno. Po vsej jugoslovanski domovini odmeva jek gladne dece za kruh, da si potolaži izstradani želodec. Ta jek ni našel odmeva pri onih, ki so poklicani Ti pomagati, kako neki, saj Te hočejo ugonobiti in saj si bil že od nekdaj njih posnore. Našel pa je ta jek odmev v Tebi samem. In našla so se blaga srca, ki so priskočila na pomoč tistim nedolžnim sirotom, ki so najmanj krivi vojne in ki še v teh nežnih letih ne bi smeli vedeti, kaj je — glad. Banovina (Hrvatska) je bila prva, ki je priskočila na pomoč in urezala bednim sirotom iz Dalmacije in Istre kos kruha. Sestavil se je odbor žena — troimenega naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki si je naložil nalogu, da nabira prispevke v denarju in drugih potrebsinah, posebno v živilih za te rewe. Prihodnje dni bo stopil ta odbor po nabirateljih in nabirateljicah z nabiralno polo pred Tebe — slovensko ljudstvo. To naj bodo za vsakega dnevi darovanja. Ne zatvori vrat pred nabiralcem, ne plka!

jih z zbadljivimi opazkami, ne odpravljaj jih z izgoverni, ampak sezi globoko v žep, kolikor moreš daj in ne ščedi, pomisli, da boš otiral marsikatero solzo in rešil marsikatero tako potrebeno živiljenje teh lačnih malčkov Jugoslaviji. Daj tako, da se bodo drugi vzugledovali nad Teboj. S tem poklažeš, da si dober Jugoslovan, bolj kakor če se pridušaš pri čaši vinca, in trdiš, da si Jugoslovan. Ce pa nisi v stanu dati velikega daru, pokloni majhen dar, kajti tudi vdovin dar je dobrodošel. Nobena hiša pa naj ne izostane pri tem darovanju. Pomagajmo si sami, kajti v samopomoči je moč! — Iz prijaznosti sprejema darove za glađno jugoslovansko deco tudi prodajačna Cirilove tiskarne v Mariboru.

Za slovenske šole na meji. Glavarstva dajejo nemškim šolarskim kuhinjam na meji podpore v živilih. Tako nám je znano, da je n. pr. mariborsko okrajsko glavarstvo letašnjo spomlad, ko je bila velika sila za semenski krompir, prisililo neko občino na meji, da je moralod odvzeti kmetom več stotov krompirja za šolarsko kuhinjo tamošnje popolnoma nepotrebne Šulerajske šole. Slovenska šola pa ni dobila ničesar in več revnih kočarjev je bilo brez semenskega krompirja. Dolžnost naših rodoljubov na meji je, da se letos pravočasno pobrigajo za šolarske kuhinje na slovenskih šolah. Pozivamo gg. učitelje, katehet in načelnike krajnih šolskih svetov, da takoj vložijo prošnje pri prehranjevalnih uradih za živila. Rešimo ubogo slovensko deco pred gladom. Kaj maleda bodo gotovo prispevali tudi kmetje. Tako na delo!

Kako potrebna je slovenska šola v Mariboru, je pokazalo vpisovanje učencev začetkom novega šolskega leta. Trumoma so prihajali starši na c. kr. učiteljišče, da bi vpisali svoje otroke v utrakviščeno vadnico učiteljišča. Žalibog da jih je moralod premoglo oditi brez uspeha, kajti prostori vadnice niso dopuščali, da bi bilo moglo ravnateljstvo sprejeti vse otroke. Ubogi starši so jokale prosili za vsprem, a ni se jim moglo pri najboljši volji ustrezeti. Kaj bo s to zavrnjeni mladini? Ako ne bo našla mesta v krčevinski šoli, bo izročena nemškemu molahu v mestnih šolah. In pri teh razmerah si upa minist. predsednik trditi napram nemškim časnikarjem, da uživajo v Avstriji vsi narodi enake pravice. Koliko let se že borimo za slovensko šolo v Studencih pri Mariboru? Na lastne stroške si jo hočemo postaviti in vzdrževati, a vse je zastonj, nič ne pomaga, vrlaži renegatsko sodrgo in ubogi Slovenci krvavijo dalje pri vsej — enakopravnosti. Pa, hvala Bogu, ne bo več dolgo trajalo in odpela se bodo šolska vrata naši mladini v srečni Jugoslaviji.

Vojaki, ki so na fronti, t. j. vsi tisti, ki imajo vojnopoštno številko, se odslej pod nobenim pogojem ne bodo več oprostili. Tako se glasi najnovejši odlok domobranskega ministrstva.

Mož je sledil ženi v smrt. V Gradeu je dne 19. septembra t. l. umrla čevljarjeva žena Marija Brumen, dan pozneje pa je umrl tudi njen mož Anton Brumen.

Nemci in pasja pečenka. Nemški listi poročajo, da je cena pasjega mesa v Nemčiji poskočila že na 3 marke 50 fenigov. Nekdaj je stal 1 kg pasjega mesa 40 fenigov. Doslej so naši Hektorji, Sultani, Tirasi, Čuvaji, Pozorji, Cezarji itd. mislili, da so samo za zveste čuvanje in dobre prijatelje človeku, nikdar pa niso mislili, da se vzbudi v človeških želodecih take poželjenje po njihovem mesu in da bo vredna pasja pečenka, to je mal košček pasjega mesa, 3 marke in 50 fenigov.

Srečni časi. Dež samih bankovcev se je vsul na avstrijsko fronto ob Piavi. Lahi so prav natanki ponaredili avstrijske dvekronske bankovce ter jih spustili za dva milijona lir med avstrijske vojake. Na ta način hočeo pomnožiti papirnati denar v Avstro-Ogrski in s tem umetno še bolj znižati našo denarno vrednost.

Gospodarske novice

Ali sme kmet dati delavcu zrnje namesto plače v denarju? Iz marib. okraja prihajajo pritožbe od strani kmetov radi postopanja okrajnega glavarstva. Prej je okrajsko glavarstvo, stalo na stališču, da morajo kmetje določeno množino žita oddati „prostovoljno“, potem ne bo rekvizicij in kmetje lahko z ostalo množino poljubno razpolagajo. Sedaj, ko so kmetje žito že oddali, pa se je postavilo okrajsko glavarstvo na nasprotno strogo stališče in hoče celo zabraniti, da ne bi kmetje niti mlatičem več dajali zrnja, kar je bilo to do sedaj običajno že stoletja sem. Tudi težaki baje ne smejo dobiti nič plačila v žitu. Kaj je pravica? Odgovor: Kmetje si smejo po § 3 cesarske naredbe zraven semena itd. obdržati toliko žita, kolikor ga potrebujejo za prehrano cele svoje družine in delavcev za celo leto. Tudi je najvišje sodišče na Dunaju že lansko leto ponovno (n. pr. dne 9. novembra 1917, št. Kr III 80-17, in dne 13. novembra 1917, št. Kr III 176-17) razsodilo, da smejo poljedeli tudi takim poljskim delavcem, ki jim samo začasno pomagajo pri gospodarstvu, zlasti pri žetvi in pa mlatičem plačati v zrnju, kjer je to običajno, seveda v tisti meri, kolikor smejo dotičniki porabiti za sebe. Te razsodbe je najvišje sodišče uradno objavilo in bi jih torej moralokojno glavarstvo v Mariboru i poznati, da ne bi delalo kmetskemu prehivalstvu sitnosti in jim povzročalo celo potov na sodnijo! Najraje zasleduje mariborske trgovce in obrtnike, pri katerih že kmet sploh ničesar več ne more dobiti, če ne prinese živil s seboj! Ali smejo tudi obrtniki zahtevati plačo v zrnju, še najvišje sodišče, kolikor je nam znano, ni razsodilo. Mislimo pa, da sme kmet obrtnikom, ki delajo za njegovo gospodarstvo, n. pr. kovaču, kolarju, sedlarju plačati v mali množini tudi v zrnju, ki mu je po oddaji ali rekviziciji ostalo,

in da radi tega ni kaznjiv. Opozarjamо naše poslance na to zadevo.

Oddaja živine v mariborskem okraju in gospod Fišer. Kmet iz mariborske okolice nam piše: Mariborska podružnica štajerske Kmetijske družbe je imela minulo nedeljo izredni občni zbor, na katerem naj bi bili protestirali proti rekvizicijam živine. Toda v resnici je iz tega zborovanja postal le protest proti slovenskim kmetom. To je razvidno že iz tega, da je imel na tem „protestnem“ zborovanju glavno besedo znani „priatelj“ slovenskega kmeta, veterinarji nadzornik Fišer. On je začel svoje poročilo z besedami: „Lahko je reči, tako ne gre več dalje, tako se ne sme več odjemati živine. Toda potreba je tukaj in potrebi je treba zadostiti.“ Da, g. veterinarji nadzornik! To je res, to vemo vsi kmetje; nikar pa naš kmet ne more razumeti, kako prihaja on do tega, da se mu pobere zadnji rep iz hleva, dočim imajo nemški graščaki, mariborski meščani in drugi bogataši se polne aleve. Ravno tako tudi naš kmet ne more razumeti, kako da se ravno po slovenskih krajinah vrši tako huda rekvizicija živine, dočim imajo nemški in nemškutarski kmetje ter Südmarkini privandanci še polne hleva živine. Toda, mesto da bi se bil spustil g. veterinarji nadzornik Fišer v razmotrivanje o teh veličavnih in velezanimivih vprašanjih, se je spustil na one, ki kolijo pod roko „na črno“. Rekel je, da je klanje telet „na črno“ vedno pogosteja. Prišlo da je do razsipnega klanja telet. Dogaja se celo, da pripajajo župani to klanje telet. En sam župan na Štajerskem je baje zakljal v zadnjih treh mesecih 24 telet. Iz Ptujskega polja da gredo cela sredstva proti Slovenskim goricam, kjer pokupijo vsa teleta, ki se potem pojede v mariborskih gostilnah kot „hrvatsko teleće meso.“ Tako je veterinarji nadzornik Fišer bral na zborovanju takozvanih županov levite slovenskim kmetom Fiporočamo g. veterinarji nadzorniku, naj, če že ne more ali noče pomagati našemu kmetu, vsaj prizanaša s takimi čitanji. Ali je morda smrten greh, če si kmetje zaključimo da domača potrebe kako slobotno, doma zrejeno živinče? Ali vam ni znano, g. Fišer, da od 1. septembra naprej ne nakazujete več goveje živine in mesa kmetskim občinam? Kar ra se dostaja nakupovanja telet „na črno“, pa so ravno nemškutarski varovanci tisti, ki jim nese ta „kšef“ mastne dobičke.

Pritožba z Dravskega polja. Kmet iz okolice Frama nam piše: Živinski nakupovalec Blažič je nedavno tukal pri Scherbaumu zahteval 6 telic za oddajo. V hlevu je 25 glav goveje živine: 17 večjih telic, 4 vprežni voli, 2 kravi in 2 teleta. A gospod bogataš ni maral oddati zahtevane živine. Kmetje, od katerih se je zahtevalo živino, so isto prinali na določeni dan, goščovih telic pa ni bilo. Od nas zahtevajo skoraj zadnji rep živine, a gospoda je sme imeti polne hlevne. Ali je to pravica? — Opomba uredništva: Če so Vaši podatki resnični in se dajo dokazati, javite to kakemu poslancu, da se zaideva spravi v pretres na višjem mestu.

Mletje brez kart. Ptujsko okrajsko glavarstvo naznanja občinskim predstojništvom: Po časniskih poročilih so nekateri kmetovalci vozili v Rengov mlin na Bregu zrnje brez mlinških kart, ker se jim je bilo pravilo, da za ta mlin ni treba kart. Kdor je bil na ta način vsled zadnje revizije oškodovan, naj se zgledi pri okrajnem glavarstvu v Ptiju. Vsakemu, ki se zgledi, se snegleška kazen. — Čudno se nam zdi, da se dela razlika med kmetskimi mlini in mlini meščanov. Dočim oblasti v kmetskih mlinih neusmiljeno postopajo, se postopa z Rengovim mestnim mlinom zelo obzirno. Zakaj dvojna mera? Znani so nam slučaji, da so odvzeli kmetu v mlinu vse žito in moko, ker mlinar radi pomanjkanja vode ni mogel do določenega roka zamleti pripeljano žito. Tuji delajo v naših krajinah brez glave in merijo pravico z — dvojno mero.

Cena za sladkor se bo zvišala na 3 K 1 kg. Sladkorni milijonarji pravijo, da ne morejo izhajati z dosedjanjo ceno. Iz računskega zaključka združenih sladkornih tovarnarjev pa poznamo, da je imela ta družba v prvi polovici leta 1918 3.281.687 K 25 v čistega dobička. Delničarji so dobili dividendo 15%.

Cene za divje kostanje ter hrastov in bukov žir. Za divji kostanj se plačuje 30, želod 70 in bukavica 80 v 1 kg. Kostanj in želod sta zasežena in se smeta prodajati samo erariju.

Dopravlji

Maribor. Pred porotniki je bil dne 23. t. m. obsojen na osem mesecov težke ječe Franc Rojko iz ptujskega okraja, ker je ustrelil iz hiše njegovega po cesti gredočega zeta Pihlerja radi — „špule“ sukanca.

Radvanje pri Mariboru. Vinotržec Roth ima 45 oralov posestva. V hlevu je imel v začetku meseca septembra t. l. 2 konja, 16 krav, 4 vprežne vole in 2 teleta. Vprašam: Ali sme ta gospod imeti toliko živine, dočim hočeo nam kmetom vzeti skoraj že zadnjo kravo iz hleva? — Opomba uredništva: Zglasite se o priliki na našem uredništvu.

Pobrežje pri Mariboru. V noči od sobote na nedeljo je bila gostilničarju in posestniku g. Simonču ukraden lepa svinja v vrednosti 5000 K. Zlikovci so žival omamili in kar tam pri hlevu usmrtili ter potem nesli proč, čreva in želodec pa pustili v bližini ležati. V noči od nedelje na pondeljek pa so vlonili v svinjak vrtnarja g. Elsnika. Pa tukaj niso imeli več take sreče in bili so prijeti. Bili so štirje dobro znani posestniški sinovi, med njimi tudi en vojaški dezerter, katerih imena pa še za sedaj zamolčimo. Sploh je ponočna kraja poljskih pridelkov na nočnem rehu. Zato bi bil skrajni čas, da bi se organizirala občna nočna straža, a tudi vsak posestnik naj ima

kolikor mogoče pazno uho, če ne mu odnesajo vse — ker časi so izredno hudi in se ne obeta nič kaj doberga in vojna gre dalje.

Ruše. Na Smolniku je dne 22. septembra t. l. z utrji barno v Gospodu zaspal veleposestnik gosp. Karel Harič, star 88 let. Pogreb se je vršil v torek, dne 24. septembra. Rajni je bil vzor katoliškega Slovence. V svojih mladih letih se je živahnio udeleževal narodnih bojev v mariborski okolici. Bil je skoz in skoz značajan mož. Bodu vrlemu Slovencu pohorska zemlja lahka!

Sv. Trojica v Slov. gor. Pri Sv. Ani na Krembergu je umrla dne 8. t. m. po dolgotrajni bolezni s krbovna mati gospa Uršula Magdič, poprej posestnica pri Sv. Trojici v Slov. gor. Bila je vzorna, obče spoštovana gospodinja in velika dobrotnica ubogih. Pogreba dne 11. t. m. se je udeležilo razven domaćih čestitih gospodov še dva gospoda od Sv. Trojice v Slov. gor. in obilo občinstva. Rajni svetila nebeska luč!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Podlegel je svoji bolezni, ki si jo je nakopal na bojiščih Alenc Jožef iz Negovskega Vrha. Zapušča ubogo vdovo in osem malih nepreskrbljenih otrok; umrl je v Mariboru. — Žalostno vest je dobila spoštovana rodbina J. Elbl, župana v Trsteniku. Padel je na italijanskem bojišču sin Franc dne 28. junija. — Po smrti je bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno Veis Franc iz Benedičkega Vrha. Vsaj mala tolažba žalostnim staršem, ljubim sestrarm in dobri stričevi hisi.

Sv. Benedikt v Slov. gor. S srebrno hrabrostno kolajo je bil po smrti odlikovan mladenič Veis Franc iz Benedičkega vrha. Tolaži naj to odlikovanje pokojnega junaka njegove starše, sestre in dobrega strica!

Crešnjevec pri Slov. Bistrici. Naš kraj je zadeva usoda, da prebiva v njem znani štajerčianski vodja Kresnik. Pa če tudi je Kresnik prva štajerčianska luč, ki jo častijo vsa spodnještajerska nemškutarska gnezda, vendar v Crešnjevcu nimajo nemščurji nobene zaslombe Nasprotno, zadnje narodne slavnosti v Slov. Bistrici so narodno zavest Crešnjevanov tako dvigne, da so oživeli celo Bralno društvo, ki je pod vodstvom kaplana č. g. Klobase in železničarja g. Vinčanja ter ob krepkem sodelovanju domačega učiteljstva, fantov in deklet priredilo mimočelo nečelo krasno uspelo igro s petjem. Ker se igra vsled vmesavanja nemškutarjev ni mogla vršiti v Šoli, so Crešnjevančani postavili v sadonosniku gostiljubnega posestnika Pučnika ličen oder, s katerega so krepko donele mile slovenske pesmi med zelenjem in evelticami. Igraleci so igrali Medvedovo igro „Prvi april“ in so vsi svoje vloge tako dobro pogodili. Pa tudi pevski zbor ima v svoji sredi dobre pevce in moramo le želeti, da gredo Crešnjevančani po začrtani poti krepko naprej. Ljudstvo je obiskalo prireditve v častnem številu in je vsem točkam programa zadovoljno pritrjevalo. Veselico je obiskala v polnem številu tudi Citalnica iz Slov. Bistrice, v katerem imenu je pozdravil mlado Bralno društvo g. dr. Reisman ter nato kratko opisal žalostno usodo in tripljenje nemških otrok in priporočal ljudstvu, da pridno daruje za našo gladno deco in tako pomaga rešiti najboljše sinove naši Jugoslaviji, ki nam bo kmalu načila, ako se je bomo skazali vsi vredni. Tudi dohodki prireditve, ki se bodo razdelili med slepe slovenske vojake in Dijaško kuhinjo v Mariboru, so bili za to prvo prireditve na Crešnjevcih tako lepi. Vrlim Crešnjevanom pa klicemo: Čuvajte skrbno to našo važno postojanko med Pragarskim in Slovenskim Bistricom!

Celjska okolica. O prehranjevalnih razmerah v Celju smo že morali mnogokrat poročati prav čudne stvari. V zadnjih mesecih je začelo poganjati nezadovoljstvo s temi razmerami tudi v bližnji in daljni celjski okolici. Na željo celjskega magistrata se je ustvaril že pred meseci za Celje in širšo okolico takozvani enotni gospodarski okoliš, ki obsegajo občine Celje in okolico, Skofjavas, Petrovče, Vojnik itd. Ljudstvo iz navedenih krajev si mora po nakaznici živila po več ur daleč hoditi v Celje. Neštetokrat se zgodi, da pridejo ljudje od Vojnika in drugih oddaljenih krajev po živila v Celje, a morajo oditi praznih rok, ker se jim enostavno reče, da „dons ni neč.“ Koliko je to nepotrebni potov, koliko zamude dragega časa pri sedanjem pomanjkanju delavskih moči! Naravnost neodustljivo je, da okrajno glavarstvo take razmere mirno gleda kljub vsem prizbam iz krogov kmetskega prebivalstva. Verjamemo, da je marsikaka skrb odvaljena z ramen gospodov pri okrajnem glavarstvu, toda nam se zdi, da je okrajno glavarstvo, ač tudi za to tu, da varuje gospodarske koriste prebivalstva, ne pa za to, da gospodje uradniki komodno žive.

Celje. Na Ljubljanski cesti, nasproti Narodnemu domu, je otvoril špecerijsko trgovino g. J. Dečko, dolej trgovski sotrudnik pri g. Ravnikarju, vrl na rodnjak.

Dobrna. Na večer, dne 4. avgusta naš je obiskala nesrečna toča. Klestila je precej hudo. A ker je zdaj že več časa lepo vreme, bi kljub temu še bila trgataj srednja, če le ne bi smod in očiščen tako močno nastopila. Sadja bo malo, pijača torej draga!

Kasaze pri Petrovčah. Žalostna usoda je zadeva obče spoštovan in ugledno rodbino France Kodela, po domače Brežan; njegov edini sin Franc je nagloma umrl v pondeljek v Ptiju v rezervni bolnišnici. Podlegel je telesni, ki si ji je nakopal v triletnem vojnem v etruštvu. Rajni je bil tih, blag in priden mladenič, star 30 let. Bil je ponos svojega 70-letnega očeta, kateri se je že veselil svojega sina kot bodočega gospodarja na obširnem in lepem posestvu. Žalujoči rodbini na

Sadna drevesca. Deželni odbor sprejema naročila na sadna drevesca. Naročilo mora potrditi župan, da je naročnik lastnik zemljišča.

Vojni album ū polka dragoneev v Mariboru. G. in kr. polki dragoneev št. 5 izda poč naslovom: „Vojni album polka dragoneev ū“ velikepotne spominske knjige v besedi in slike v nemškem in slovenščini. V te spominske knjige pridejo imena, slike, in dejana junakov tega polka. V njej bodo ovekovečeni tudi številni zgledovinski kraji, kjer se je polk slavopolno bojeval. Neben tovaris, noben član obitelj in neben prijatelj polka naj ne opusti si nabaviti te knjige, ki bi naj vselej bila kot spomin na veliki čas in bi naj pričala o velikih junaštih njegovih dragih. Cisti dobiček vojnega albuma je namenjen za podporo vdev in sirot in revnih invalidov moštva tega polka. Ljudska izdaja vojnega albuma stane v predplačilu 30 K., po povzetju 50 K., dična izdaja v predplačilu 40 K., po povzetju 60 K. Naročila in zneske z označbo komadov, imena in naslova naročnika, zanesljivega domovinskega naslova tistega, kateremu piše se naj knjiga poslala, sprejema uredništvo vojnega albuma dragonskega polka št. 5 v Mariboru. — Približni rok, ko bo izšel vojni album, bo naznanjen, ke bodo dovršena uredniška dela. Preplačila se z ezirom na dobrodeleni namen zelo hvaležno sprejemajo. V interesu popolnosti te spominske knjige se vabijo k sodelovanju vsi pripadniki in prijatelji polka in se prosijo, da vpošljijo za vojni album slike iz front, slike skupin, slike padlih, pogrešanih, odlikovanih, v vojnem vjetništvu se nahajajočih, nadalje rizbe, literarične doneske, dogodbine na fronti itd. Slike in slike s front se vrnejo lastniku nepoškodovanemu.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Sv. Trojica v Slov. gor.: Take zahvale priobčujemo edino le kot plačane inserate. — In vadi pri Sv. Barbari: Preobširno za naš list. Saj vidite, da izhajamo radi pomanjkanja papirja le samo na štirih straneh. — Sv. Lenart v Sl. g.: Za deva radi gnilega sena pri Koroščevem mlinu je, kakor nam poroča prehranjevalni urad glavarstva, sedaj ugodno rešena. — Ribnica: Preosebno! — St. Ilij pri Velenju: Take reči vendar niso za naš list. — Mamberg: Žal prepozno za to številko.

Listnica upravnosti.

Metlika: Ženitnih ponujb ne sprejemamo. — **Inserent v Celju:** Ena besedica med „Mali naznanili“ stane za enkrat 20 v. Če je torej 20 besed, stane inserat 1 krat 4 K., 2 krat 8 K., 3 krat 12 K. Inserat se mora plačati naprej. — **Naravnina v prorašanju glede inserativ:** Pojasnila glede brezimnih inserativ daje upravnštvo le tedaj, če se priloži znamko ali dopisnico za odgovor. Akor pride za en inserat več ponudb, jih pošljemo vse skupaj inserentu. Mnogokrat namreč po 30 do 40 oseb pismeno vpraša za kako posestvo ali službo. Na takih vprašanja in ponudbe ne moremo vsakemu posebej odgovarjati, temveč jih pošljemo navadno kar naravnost osebi ali tvrdki, ki dotočno inserira.

Loterijske številke.

Trat, 18. septembra 1918 68 24 53 58 69
Dunaj, 21. septembra 1918 89 40 5 38 9

Mala Nedežanilla.

Ema beseda stane 10 vinarjev.

Kupi se:

V okolici Maribora želim kupiti malo posestvo z nekaj oralov njiv in travnikov. Ponudbe na Josip Šerec, Maribor, Tegetthofova cesta 57. 1244

Strd ali med kako: tudi druge zaplembi nepodvržene deželne in gospodne podelice kupuje po najvišjih cenah. Andrej Suppan, Policijane. 1236

Slivovko, tropinovec, vinsko žganje, vinski kamen, strd čebelni vosek, kupi vsako množino in plača najboljše. Jos. Šerec, trgovec, Maribor, Tegetthofova cesta 57. 1248

Proda se:

Lepa na pol krita kočija, dvoprečna, se proda. Malteserjeva ul. 21, Maribor. 1288

Konj (Valah), črna, 7 let star, se proda. Studenci pri Mariboru, Šolska ulica 19. 1282

Prodaja pianino-orkesterja pripraven za gostilno. Kriehauerjeva ulica št. 26, Maribor. 1271

2 gesli na prodaj, Maribor, Nagystrasse 11, I. nadstropje vrata 5. 1252

Prodam kadi za zelje iz škape in mesnevnega ali smrekovega lesa, Izdelovalnica jerasov, Maribor, Šofijin trg, zraven mestne tehnične. 1241

Nov sod — 880 — deloma za živila se proda. Jerez, Gavrkova ulica 23 A, Maribor. 1288

Prodaja celo nova arrena bliza malo belega plinta, 1 lepa rdeča emajkrana postelj z ograjo in pravo mrežo iz vrti. Vpraša se: Mozartova ul. 22, pritliče, Maribor. 1276

Lepa črna sukna za malčke se proda. Cena 780 K. Elizabetna c. 16, Maribor. 1270

Najboljše špecerijsko blage, najbolje barve za blekoč zav. 50 v., suhe in oljante barve, finčne nadomestilo se dobiva od 1. sept. naprej pri tvrdki Ivan Dedečko, Celje, nasproti Narod. doma. 1197

Obleke za šolo. Obleke, svrnikini in zimske suknje se dobijo za gospode, deklice in otroki proti rabilnim listom (Bezugchein), tuji pleteče jopicje za ženske pri tvrdki Ignacij Božič, krojčar za gospode in dame. Maribor, Tegetthofova cesta 54. Ceniki se za čas vojske ne pošiljajo. 1281

Kdo želi posestvo ali hišo kupiti oziroma prodati, naj piše takoj z natančnim popisom pod imenom. Vojni čas št. 1288 na upravo Šl. Gosp.

Družina z eno močko osebo, ki bi opravljala mežnarico se sprejme; dobti stanovanje in nekaj ujire, delo se pa posebej plača. Naslov v upravi lista pod „Družina Štev. 1265.“

Krepki fant želi vstopiti v uk k potenkemu mojstru mehanikerju ali ključavnaričnu. Naslov: F. Bernhard, Sv. Lovrenc nad Mariborom. 1280

Kuharica, ki je bila več let v župnišču, in je vselej smrti župnika odšla, želi kopet enako službo. Naslov v upravi pod „Kuharica řt. 1283.“

Sprejmejo se takoj 2 spretni dekli na neki grščini pri Celju. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravi lista pod „Dekla řt. 1288.“

Šafar ilje službe, očenjeva, vojažne prost. Naslov v upravi pod „Safer řt. 1277.“

Sprejme se blapece tudi invalid in deček za pašo. Meljski Vrh řt. 29 pri Mariboru. 1282

Kleparska učenca se takoj sprejmeta. Preskrba v hiši. Ussar, Maribor, Šilerjeva ul. 17. 1281

Viničar z 3—4 del. močmi za posestvo z malim vinogradom se takoj sprejme. Vprša se v usnjarski tovarni, Anton Badlov nadležnik, Maribor. 1287

Sprejme se krojaški učenec brezplačno. Šišek Franc, Mellingerstraße 1, Maribor. 1208

Pridnega hlapca in dekle, ki se razume na gospodinjstvo, takoj sprejme za dobro plačilo Franca Fijavža, trgovca v Št. Janžu na Dravskej polju, p. Ptuj. 1185

Učenec, priden, počtenih starčev, z dobro šolsko izobrazbo se sprejme na gospodinjstvo, takoj sprejme za dobro plačilo Franca Fijavža, trgovca v Št. Janžu na Dravskej polju, p. Ptuj. 1188

Za nesljivega viničarja s 3 do 4 del modimi sprejme za dobro plačilo. Vincenc Kášar, trgovca z železino, Tegetthofova ulica 1, Maribor. 1178

Proti mišim in podgancam izborni sredstvo prof. Szefler in dr. Danysa izvirne kulturne basil, „Terror mit Witterung.“ Zelo učinkujajoče sredstvo za pokončevanje. Cena natočenja 1000 g. proti mišim 14 K., proti podgancam 17 K. 20 v. po povzetju od Dunaja. Do bavilca c. in kr. vojnega ministra, c. kr. nižjevirovne namestnje, deželnih kulturnih svetov itd. Ravnatje. Terror za voda Dunaj I. Weidergasse 17, telefon 15549. (Mosse.)

Bareva in barvasta obleka. Dobra izdelana bareva in barvana obleka ter tudi blago se dobri pri g. Fr. Hanžel v Bradevcih, Malo Nedežanilla pri Ljutomeru. 1279

Nova kad za zelje, 200 l se zamenja za živila. Retenbachergasse 4, Maribor. Nova kolonija. 1259

Dobro plemja dam tistemu zasteni, ki mi proda vsak dan maleka. Kavarca „Säubahnhoft“, Tegetthofova c. 26, Maribor. 1262

Beli čevlj, snkujo za štrapace za močko obliko in različne reči se zamenjuje za moko, mast in krompir. Maribor, Luterjeva ulica 5, pritliče, desno. 1261

2 dvojni omari staro-nemškega sloga, izredno veliki, se zamenjuje za živila. Roč Alojzij, Bezanja pri Rušah. 1278

Dijak ali dijakinja niže šole se sprejme na stanovanje in hrano. Schmidplatz 6, Maribor. 1275

Lepa močka zimska suknja se zamenja za živila. Novavaš, Avgusteve 7, Maribor. 1278

Podpisana presi in opominja dotedno osebo, ki ima pri mesi v popravilu žepne uro s podobo sv. Jurija na pokrovu, da pride takoj ponjo in prineseti moča tul-uro, katero ima zdaj, če ne bom ja izročil odstrelku. — Ana Germann, roj. Peršec; uračka na Glavnem trgu v Ptaju. 1268

Lovska puška, 2 cevi, z nabojem od sprejus, damast-cevi z lubenjem se oddi za živila. Gyra Ivan, Tegetthofova cesta 43—45, Maribor. 1260

Svarlo.

Franz Lorenčič, občina Gornji Duplek 54, svari vrakega, da ne posodi njegovemu sinu Jožetu Lorenčiču čenarja ali dr. vrainesti, ker jaz nisem nikak plačnik za njim. 1272

Cevlj v vrah vrat se napravijo tistim, ki oskrbijo krompir. Cevlj v Schmiedeterjevi ul. 8, na dverišču, Maribor. 1284

Obleke za šolo. Obleke, svrnikini in zimske suknje se dobijo za gospode, deklice in otroki proti rabilnim listom (Bezugchein), tuji pleteče jopicje za ženske pri tvrdki Ignacij Božič, krojčar za gospode in dame. Maribor, Tegetthofova cesta 54. Ceniki se za čas vojske ne pošiljajo. 1281

Osobniški! Vsakovrstna pičeta in odrsalno perutnilo, kuncie in svinje ozdravite grize (tudi krvava) in v vsakterje drsljavosti ter disterije esto gotovo edino le s PALMA. To, mnogo preskušeno, z najboljšimi spričevali in leta 1910 z veliko srebrno svetinjo odlikovancem sredstvo z navodilom dobite takoj zavarovano poštne preste, če v naprej pošljete 5 K., ali večnamensko. — Ker snovi za PALMA dobiti ni, jaz pa tega izdelka le malo imam, svetujam, da narečite takoj. — I. E. Weixl, Maribor, Gospodska ulica 33, (trgovina s papirjem.) 405

Imam iz kamnoloma Donačke gore vsakovrstne milanske kamne na prodaj. Tudi žrnje za domačo živilo. Jožef Planina Rogatec, Štajersko. 557

Posestniki!

Franz Lorenčič, občina Gornji Duplek 54, svari vrakega, da ne posodi njegovemu sinu Jožetu Lorenčiču čenarja ali dr. vrainesti, ker jaz nisem nikak plačnik za njim. 1272

Mini-podgane stenice-ščurki Izdelovanje in razpoljaljev preizkus, radijalno mlinčnega uničevala, kreditna, za katere dokajajo vsek dan zavolna pisma. Za podgane i. mizi K. 5, za ščurke K. 4:50; tintkura za stenice K. 2:—; uničevalce mlejv K. 2:—; prašek proti mrđem K. 150 in K. 3:—; sem spadejeli razprševalci K. 120; tintkura proti mlemi pri ljudih K. 150; mazilo za uši pri živini K. 2:—; prašek za uši v obliku in perfili K. 2:—; tintkura za bolke pri pach K. 150; Prašek proti kurjim ušem K. 2:—; tintkura proti mrečcu na zadnjem zelenjadi (uničev. nastin.) K. 3:—. — Pošilja po povzetju Zagovod za počakanje mrečesa M. Jünker, Zagreb 35. Petrinjska ulica 33. 558

Cunje

vezek vst. juta, odpadki nevega salama, krepalki odreski, raztagane negavice, raztagane močke in ženske oblike, stare posteljne odje, krepki, krepki, konjske repe, svinjske želidine, hrapuje po najvišjih cenah M. Thundorf & Co. Celje. Trgovci in razprševalci od hleb do hlebje boljše cene. 511

8 vinarjev

(za eno depačalo)
Vas stane moj očnik, katerega Vam na zahtevo pošljem zastonj. Prva tevorna ur

Ivan Konrad, c. in kr. dvorni dobarivali v Mortu (Britia) řt. 1958 (Ostria.) Nekajte ali jeklenec anker-ure K 20.—, 28.—, 36.—, in balkevina (Gloria-srebro), goldna zlatica Element, ure z dvečnim pokrovom K 35.—, 40.—, 50.—, 60.—. Budilice K 16.—, 18.—, 20.—. Trdilno jamesto. Pošiljanje po poštni. Zamensjava dovoljena ali denar raznaj. (3 Dak.)

KUPUJEM.

les za jame ed 12 cm naprej nadalje mrahk ekregej les, smrekovo lju-lansko i. blje, črešle/letožanje kostanjev les ed 10 cm krasovat les naprej.

Presim ponudbe s skrajnimi cenami, množica in namebo raka za oddajo

VINKO VARIČ, Žalec, 7 Južne Štajer.

Kulantno posovanje. Takojne plačilo proti duplikatom,

(4 Mosse.)

Že sedaj je potreba, da Skrbite!

Jesensko gibanje je najvažnejše! S težavami dobivate kajnit, ki vsebuje do

14 % KALIJA. Zato prosim cenj. odjemalce, da mi takoj pošljete narečila, da zamenim v jeseni pravčasno vstreči. Pojasnila in skrajne ponudbe na razpolago! VINKO VARIČ, veličarice, Žalec, Južna Štajerska. (8 Mosse.)

Zaradi težav v zdravju, da

Vino in sadal moč, motno, pokvarjeno, zavrteto kakor tudi diki posmebi se popravi. Peter Skarbica pri določenem odboru, Gorica, Primorsko. 59

Izboljšanje in razpoljaljev preizkus, radijalno mlinčnega uničevala, kreditna, za katere dokajajo vsek dan